

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

XCVIII. Avocatio controversiarum inter Episcopum Ampurien., &
Inquisitores Sardiniae ad Apostolicam Sedem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

odium Catholicæ fidei, Primatus Romanæ Ecclesiæ, & augustissimi Eucharistiæ Sacramenti post atrocissima, & immanissima tormenta Brillæ in Hollandia anno 1572. interfecti palmam Martyrii accepisse asserbantur, ac super signis, prodigiis, ac miraculis, quæ ad manifestandam Mundo finalem eorum perseverantiam a Deo edita, & patrata fuisse dicebantur, factaque demum coram nobis omnium, quæ in hac Causa gesta sunt plena, & distincta relatione, præfata Congregatio Cardinalium, auditis etiam Consul-torum suffragiis, censuit posse quodocumque nobis videretur, ad solemnem eorumdem Dei Servorum Canonizationem tuto deveniri, inter-im vero indulgeri, ut in universo Terrarum Orbe Beati nuncupentur:

Preces.

§. 3. Hinc est, quod nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Leopoldi Romanorum Regis illustris in Imperatorem Electi, aliorumque Principum, ac diversorum præsertim Belgii Antistitum, necnon Ducatus Brabantia, & Comitatus Flandriæ Ordinum, ac dilectorum filiorum Francisci Mariæ a Cremona Ministri Generalis, & totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & signanter Ignatii de Broeyer ejusdem Ordinis professoris, & Secretarii Generalis, ac Nationis Germano-Belgica Ordinis hujusmodi in Romana Curia negotiorum gestoris, seu Agentis generalis, hujusque Causæ Procuratoris supplicationibus nobis, & huic S. Sedi super hoc humiliter porrectis benigne inclinati:

Pontifex indulget ut Servi Dei Beatorum nomine nuncupentur, & quoad eorum Corpora, & Reliquias disponi prout in rubr.

§. 4. De Memoratorum Cardinalium Consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfati Servi Dei Nicolaus Pichus, Hieronymus Werdanus, Theodoricus Emdenus, Nicatius Joannes Hezius, Willehadus Danus, Godefredus Mervellanus, Antonius Werdanus, Antonius Hornariensis, Franciscus Rodius, Petrus Ascanus, Cornelius Wicanus, Joannes Adrianus Becanus, Jacobus Lacopius, Joannes Osterwicanus, Leonardus Vecchelius, Nicolaus Poppelius, Godefridus Duneus, & Andreas Walterus in posterum Beatorum nomine nuncupentur, eorumque corpora, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eis quotannis die felicit eorum transitus recitetur Officium, & Missa celebretur de communi plurimorum Martyrum, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

De eorum Imaginibus, & Officio.

In quibus locis eorum Officium, & Missa ab omnibus celebrari possit.

§. 5. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet in tota Hollandia ab omnibus utriusque sexus Christianis tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ac in Ecclesiis tam Fratrum, seu Canonicorum Regularium, quam Monialium omnium Ordinum, quos memorati Servi Dei suo Martyrio illustrarunt, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias hujusmodi confluentibus.

In dictis locis quando solemnia celebrari possint.

§. 6. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die quo eadem literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Hollandiæ, & Ordinum præfatorum respective solemnia Beatificationis eorumdem Dei Servorum cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, quam ad rem diem 24. currentis mensis Novembris assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Et quando in Basilica Principis Apostolorum.

Contrarium derogatio.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Novembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slufus,

Reg. in Sec. Brev. in lib. 6. divers. fol. 155.

& 1676. Transumptorum fides.

Dat. 14 Nov. 1675. An. 6.

Avocatio controversiarum inter Episcopum Ampuriensem, & Inquisitorem, seu Inquisitores Regni Sardinia ex causa Processus a d. Episcopo contra Nicolaum Marinum Decanum, & Parochum Collegiæ Ecclesiæ de Templo super delictis prætenis circa materiam Fidei confect.

XCVIII.

VEN. FRATRI ARCHIEPISCOPO TURRITAN.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXponi Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Episcopus Ampuriensis, & Civitaten. in Regno Sardinia, quod cum dilectus Filius Nicolaus Marinus Decanus, & Parochus actualis Ecclesiæ Collegiæ Oppidi de Tempio Apuriensis. Diocesis, ipsique Episcopo omnino subiectus, delictum publicæ, & scandalosæ inobedientiæ mandatis ejus in actu solemnium Processionis Synodalis perpetravisset, & de eo criminaliter fuisset a Promotore Fiscalis accusatus, sicut, & postea de gravibus sceleribus ad Parochi, quod ipsi incumbit, officium pertinentibus, & propterea dictus Episcopus præfatum Nicolaum Marinum in Oppido Civitate nuncupato Castri Aragonensis d. Diocesis detineret censuris, aliisque pœnis circumligatum.

Episcopus Ampuriensis ex gravibus delictis relegat Parochum Ecclesiæ Oppidi de Tempio.

§. 1. Dum idem Episcopus causæ cognitioni intendebat, & post duos supra viginti dies ejusmodi relaxationis Mandatis Episcopalibus, & censuris contemptis, ipse Nicolaus Marinus a loco reclusionis discedens, transit ad istam Civitatem Turritanam, sine consensu dicti Episcopi, nec ejus Vicarii in Spiritualibus generalis sub prætextu cujusdam Epistolæ dilecti Filii Inquisitoris adversus hæreticam pravitatem in dicto Regno Sardinia auctoritate Apostolica deputati dictum Nicolaum Parochum ad se ob negotia Inquisitoris (cujus Commissarius appellatur) advocantis.

D. Parochus transit ad Civitatem Turritanam sub prætextu Epistolæ Inquisitoris Regni Sardinia.

§. 2. Quo cognito præfatus Episcopus Ampuriensis. Epistola humanissima ad dictum Inquisitorem missa, perbeneque rogavit, ut dictum Nicolaum repeteret, cujus delicta modo nullatenus Fidei materiam, nec suspicionem attingebant. Inquisitores autem ordinariæ Episcopalis Jurisdictionis perturbatores facti, via Judiciali in alienas messes falcem immittunt, comminantes, aggravantesque lamentabili Plebis scandalo censuras Episcopo, ejusque Vicario generali, nisi a cognitione Causæ dicti Nicolai abstineant.

Episcopus rogat Inquisitorem, ut dictum Parochum remitteret prout in rubrica. Inquisitores comminantur censuras Episcopo, ejusque Vicario Generali.

§. 3. Quibus cum pro parte Curia Episcopalis Ampuriensis. Juris remediis Notarius occurrisset modeste, Inquisitores prædicti nonnullos homines armatos agmine facto in præfatum Oppidum Castri Aragonensis immiserunt die 2. Mensis Januar. proxime præteriti: quos cum a

Notarius Curia Episcopalis utitur Juris remediis. Inquisitores homines armatos immittunt.

longe

Episcopus tumultum vitavit.

Pontifex causam, & causas inter d. Episcopum, & Inquisitorem, seu Inquisitores pro expressis habet.

Hanc causam, & causas advocat ad se, & S. Sedem Apost.

Committit Archiepiscopo Turritano, ut hanc avocationem Partibus denunciet, eisque inhibeat.

Præceptum faciendum Partibus, & Provisio quoad Parochum.

D. Archiepiscopo opportunas facultates impertit.

Obstantia refert.

longe Cives Castri Aragonensis conspexissent, commoti, armisque muniti, invadere manu hostili tentabant. Ipse autem Episcopus re cognita, Oppidi portas claudi curavit, & suorum sedata multitudine scandala præoccupavit.

§. 4. Quare nos ex commissi Nobis cœlitus pastoralis officii debito scandalis, & perturbationibus, quæ præmissorum occasione oriri possent, mature occurrere, & opportunum jam exortis remedium adhibere cupientes, ac Causæ, seu Causarum, sive controversiarum hujusmodi inter Episcopum Ampuriensem, & Inquisitorem, seu Inquisitores præfatos vertentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium seu contententium quorumcumque, & alia qualibet, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime specificatis habentes:

§. 5. De Ven. Fratrum Nostrorum S. R. Eccl. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam pravitatem hujusmodi a Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine Causam, seu Causas, sive controversias præfatas, in statu, & terminis, in quibus de præsentibus quomodolibet reperiuntur, cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali a memoratis Episcopo Ampuriensi, & Inquisitore, seu Inquisitoribus Regni Sardinie, illorumque respective Vicariis, Commissariis, Officialibus, & Ministris, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque ad Nos, & Sedem Apostolicam præfatum tenore præsentium avocamus.

§. 6. Ac proinde fraternitati tuæ per easdem præsentibus committimus, & mandamus, ut avocationem Causæ, seu Causarum, sive controversiarum hujusmodi a Nobis, ut præfertur, factam eidem Episcopo, & Inquisitori, seu Inquisitoribus, eorumque respective Vicariis, Commissariis, Assessoribus, Consiliariis, Promotoribus, seu Procuratoribus, Fiscalibus, Notariis, Aduariis, cæterisque Officialibus, & Ministris, ac quibusvis aliis, quibus oportuerit, seu expedire judicaveris, auctoritate nostra Apostolica quanto citius notifices, & denuncies; eisque, & eorum cuilibet, ne tam conjunctim, quam divisim in præmissis, vel eorum aliquo directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet quidquam innovare, vel attentare audeant quovis modo, seu præsumant, dicta auctoritate districte inhibeas.

§. 7. Ac illis præcipias, & mandes, ut a quibusvis attentatis, seu innovatis hujusmodi humiliter abstinentes, ad Nos, & dictam Sedem recurrant, actaque omnia, & processus hucusque factos, & facien. ad Nos transmittant, dictumque Nicolaum apud Te retineas, donec a suprema Nostra, & ejusdem Sedis æquitate habeatur Justitiæ complementum: Nos enim tibi præfata omnia, & singula alia, quæ in præmissis quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, mandandi, & exequendi, ac executioni mandari curandi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate harum serie tribuimus, & impertimur.

§. 8. Non obstantibus præmissis, & Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, styliis, usibus, & consuetudi-

nibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam in favorem S. Officii, & Inquisitorum, etiam generalium, illorumque Officialium, & Ministrorum quorumlibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

§. 9. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, formas, causas, & occasionis præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime servatis, & specificatis respective habentes illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus. cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Febr. 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slufius.

Registr. in Secretaria Brev. in lib. Sexto diversorum fol. 243.

Confirmatio literarum Pauli V., & Decreti Congregationis Episcop., & Regular. quoad Abbatiarum mutationes, & guberniorum pro Congregatione Canonicorum Regular. S. Salvatoris Ord. S. Augustini.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Ludovicus Coci Abbas Generalis, & Bartholomæus Tafca Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ordinis S. Augustini, quod licet in eadem Congregatione tam Superiores majores, quam Abbates a suis guberniis, & Abbatibus de triennio in triennium mutari, seu transferri consueverint, & dudum sel. rec. Paulus Pap. V. Prædecessor Noster ab usum confirmandi aliquos Abbates in eisdem guberniis, qui tunc introductus erat, per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 12. Maji 1607. expeditas sustulerit, ac per eadem literas inter alia statuerit, ut unius Nationis Canonici, qui aliquas ex Prælaturis d. Congregationis obtinissent, ad eandem nisi sexennio, vel saltem triennio, & ex tunc decurso, iterum in eisdem Monasteriis, & locis promoveri non deberent.

§. 1. Nihilominus nonnulli Abbates Congregationis prædictæ in præteritis trienniis dispensationem, sive gratiam confirmationis in eisdem Abbatibus, & guberniis reportarunt, illorumque exemplo quorundam aliorum Abbatum temeritas, & ambitio eo processit, ut ejusmodi gratia confirmationis ad sexennium continuum obtenta non contenti, illam ad novennium extendi procurarent, & (quod pejus est) conquistis favoribus; confirmationem hujusmodi, etiam in primariis ejusdem Congrega-

Eis omnibus latissime derogat.

Dat. 22. Febr. 1676. An. 6.

XCIX.

Consuetudo Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ord. S. Augustini.

Paulus V. ab usum confirmandi aliquos Abbates in eisdem guberniis sustulit prout in rubrica.

Dispensationes extortæ contra dd. literas Pauli V.

Extensio dd. Dispensationum.